

OSTRAVAN.CZ

1. Ahoj, jsme v éteru! Interview, na které jeho aktéři nikdy nezapomenou

30.11.2023 ostravan.cz - Milan Bátor

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadla; moravskoslezského; Národního

Série komorních titulů uváděných na nejmenší scéně **Národního divadla moravskoslezského**, má své kouzlo. Divadelní magie zde překračuje obvyklé hranice velkých jevišť a přenáší se na publikum. Nový autorský muzikál Interview s tím tak trochu počítá, protože bere diváky s sebou přímo do rozhlasového studia. Nechybí tradiční červené světlo s nápisem "On Air" ani další rozhlasové propriety. Příběh Marka Davida a Tomáše Novotného není zasazen do konkrétního místa a času. Ani jména hlavních hrdinů nejsou podstatná, autorům šlo zřejmě o hledání obecných principů, které formují jednání a smýšlení lidí.

Před divákem se odvíjí scénář, který by se mohl reálně stát a možná se také nejednou přihodil. V životě se role někdy promění a najednou je ten, kdo se ptal, nucen odpovídat. Autoři Interview šli ještě dál, moderátor zapomene jméno a povolání svého hosta a dostává se hned na počátku do překerní situace. Mladá zpěvačka si také nebere servítky a výsledkem je rozhovor, na který ani jedna zúčastněná strana rozhodně nezapomene. Otázky na tělo vedou k nečekaným odpovědím. Vypjaté okamžiky se střídají s jemnými záblesky úlevného osvěžujícího humoru. Brzy je zřejmé, že nejde ani tak o skutečnou náplň rozhovoru, jako o konkrétní osoby, které se ho účastní. V závěru, vyznívajícím trochu jako psychoterapeutický výcvik, divák nedostane jednoznačné rozřešení příběhu naservírované na talíři. Může si ho však představit a je docela možné, že bude mít své pokračování někdy příště.

Veronika Boráková a Tomáš Savka. (Foto: Aleš Honus)

Režie Marka Davida si je vědoma úskalí, které poměrně statický děj obnáší. Protagonisty nenechává pouze sedět, ale využívá bystře jakékoli možnosti k pohybu a akci. Vaří se káva, prohazují se místa, odchází se... V jedné chvíli se také stěna nahrávacího studia odsune a odhalí živou kapelu, která doprovází oba herce. Davidova režijní koncepce pracuje s gradací a kulminací napětí.

Vystoupení z pohodlné osobní bubliny přináší konfliktní situace, které ovšem nejsou dovedeny do extrému. Interview má své meze a větším dramatickým konfliktům se vyhýbá, což je možná škoda.

Kostýmy a scénou připravil Marek Cpin, jemuž se povedlo vymyslet autentické prostředí. Divák si zapamatuje hrnečky s portréty jejich majitele, ležerní a drsnácký ohoz moderátora i šikovně padnoucí kostým zpěvačky. Představení prospívá i sound design Petra Šimíčka. Byť bývá zvykem zpívat v komorním prostoru "Dvanáctky" nasucho, s čtyřčlennou kapelou za stěnou bylo vkusné ozvučení adekvátní volbou.

Veronika Boráková. (Foto: Aleš Honus)

Hudba Zdeňka Krále pracuje s konvenčními muzikálovými schémata s občasnými prvky jazzu a soulu. Svým nádechem evokuje nejspíš populární hudbu osmdesátých let minulého století. Některým písním na první poslech chybí výraznější melodické nápady. Asi největší hit Smířená naopak až příliš evokuje konzumní triky šoubyznysu. Zřejmá je také nevyváženost některých písní, co se týče jejich formy a časového rozpětí. Buď jsou rozvláčné a poměrně únavné (píseň Ahoj, jsme v éteru), nebo naopak příliš krátké a tudíž bez větší šance oslovit diváka.

Hudební ztvárnění je znamenité. Čtyřčlenná kapela pod vedením Jakuba Žídka je sehraná, zvuk je konkrétní a nabízí možnost kochat se jednotlivými linkami i společnou synergií. Mimochodem hudební šéf muzikálu si opět střihnul vedlejší, ale přesto půvabnou hereckou roli.

Texty Tomáše Novotného oscilují mezi dvěma protilehlými polohami: upřímná vyznání a reflexe života se v nich střídají s ironií a groteskní nadsázkou, přičemž se jim daří se střídavým štěstím. Některé nápady, jako například citace a parafráze slavných hudebních titulů a jmen, jsou velmi zdařilé. Jinde se ani Novotný nevyhnul textovým banalitám, které sám produkuje.

Tomáš Savka. (Foto: Aleš Honus)

Alfou a omegou muzikálu Interview jsou výkony Tomáše Savky a Veroniky Borákové. Od ostrášeného muzikálového matadora bychom nečekali větší selhání. Savka se role chopil podle očekávání: zkušeně a se svým typickým temperamentem. Jeho moderátor je cynický a lehce prohnitý, ale má svou třináctou komnatu, která mu později navrací lidskou tvář. Po pěvecké stránce předvádí Savka bezchybný výkon. Herecky je své mladší kolegyni rovněž velkou oporou a nenechává ji ani na chvíli na holičkách. Škoda, že jeho mimořádně kvalitní hlas nedostal v melodických muzikálu větší vertikální prostor.

Veronika Boráková. (Foto: Aleš Honus)

Veronika Boráková byla hozena takříkajíc rovnou do vody. A pěkně studené, dojdeme bez vytáček. Bez větších zkušeností ztvárnit tak výraznou roli a komplikovanou postavu, to byla výzva, které se mladá ostravská zpěvačka chopila napoprvé bez sebemenšího zaváhání. Je překvapivé, jak koncentrovaný a odhodlaný byl její projev. Její zpěvačka si v sobě nese zjevný kalich hořkosti. Učí se být sama sebou a divák ji poznává ve chvíli, kdy musí odhodit všechno, co ji v tom brání. Boráková zvládla svou roli na svůj věk obdivuhodně vyzrálým a soustředěným hereckým výkonem. Savkovi stačila také pěvecky, byť zde její hlas možná záměrně, možná nevědomky nesplnil veškerá očekávání, kladená na muzikálový zpěv.

Veronika Boráková. (Foto: Aleš Honus)

Interview je každopádně inscenace, která má hodně na srdci. A říká to způsobem, který je poměrně neutřelý, záživný a místy i zábavný. Všechny problémy vznikají tím, že si netroufáme prožívat to, co cítíme. Aby člověk pochopil sám sebe, je důležité, aby porozuměl své vlastní historii. Tento muzikál se o něco takového snaží, přičemž vlastně mimoděk nebo cíleně poskytuje jakýsi návod na to, jak se oprostít od stále opakovaných chyb. Zpěvačka přijímá svůj nelehký osud vděčně jako lekci, která jí pomohla najít svou vlastní tvář. Moderátor pochopí, že život bez kontaktu se svou dcerou, byl pouhý klam.

Nečekejte, až se třeba i vám rozsvítí červené světlo On air. Nikdy není pozdě na spokojenější život.

URL | <https://www.ostravan.cz/82442/ahoj-jsme-v-eteru-interview-na-ktere-jeho-akteri-nikdy-nezapomenou/>

[« zpět na začátek](#)

© NEWTON Media, a. s., tel.: +420 225 540 801-2, www.anopress.cz, obchod@anopress.cz

Ahoj, jsme v éteru! Interview, na které jeho aktéři nikdy nezapomenou

30.11.2023 [Milan Bátor](#) [Divadlo](#) [Recenze](#)

<https://www.ostravan.cz/82442/ahoj-jsme-v-eteru-interview-na-ktere-jeho-akteri-nikdy-nezapomenou/>

Měl to být obyčejný rozhovor, ale nakonec šlo o dialog, který oběma změnil náhled na život. Národní divadlo moravskoslezské představilo premiéru nového komorního muzikálu Interview. Dílo, věnované nedávno zesnulé fenomenální pěvkyni Patricii Janečkové, bylo uvedeno na malé scéně v Divadle 12. Role zpěvačky a moderátora ztvárnili Veronika Boráková a Tomáš Savka. Režii připravil Marek David v hudebním nastudování Jakuba Žídka.

[Zvětšit](#)

[obrázek](#)

Tomáš Savka a Veronika Boráková.

Foto: Aleš Honus

Série komorních titulů, uváděných na nejmenší scéně Národního divadla moravskoslezského, má své kouzlo. Divadelní magie zde překračuje obvyklé hranice velkých jevišť a přenáší se na publikum. Nový autorský muzikál *Interview* s tím tak trochu počítá, protože bere diváky s sebou přímo do rozhlasového studia. Nechybí tradiční červené světlo s nápisem „On Air“, ani další rozhlasové propriety. Příběh *Marka Davida* a *Tomáše Novotného* není zasazen do konkrétního místa a času. Ani jména hlavních hrdinů nejsou podstatná, autorům šlo zřejmě o hledání obecných principů, které formují jednání a smýšlení lidí.

Před divákem se odvíjí scénář, který by se mohl reálně stát a možná se také nejednou přihodil. V životě se role někdy promění a najednou je ten, kdo se ptal, nucen odpovídat. Autoři Interview šli ještě dál, moderátor zapomene jméno a povolání svého hosta a dostává se hned na počátku do překérní situace. Mladá zpěvačka si také nebere servítky a výsledkem je rozhovor, na který ani jedna zúčastněná strana rozhodně nezapomene. Otázky na tělo vedou k nečekaným odpovědím. Vypjaté okamžiky se střídají s jemnými záblesky úlevného osvěžujícího humoru. Brzy je zřejmé, že nejde ani tak o skutečnou náplň rozhovoru, jako o konkrétní osoby, které se ho účastní. V závěru, vyznívajícím trochu jako psychotherapeutický výcvik, divák nedostane jednoznačné rozřešení příběhu naservírované na talíři. Může si ho však představit a je docela možné, že bude mít své pokračování někdy příště.

Veronika Boráková a Tomáš Savka. (Foto: Aleš Honus)

Režie *Marka Davida* si je vědoma úskalí, které poměrně statický děj obnáší. Protagonisty nenechává pouze sedět, ale využívá bystře jakékoli možnosti k pohybu a akci. Vaří se káva, prohazují se místa, odchází se... V jedné chvíli se také stěna nahrávacího studia odsune a odhalí živou kapelu, která doprovází oba herce. Davidova režijní koncepce pracuje s gradací a kulminací napětí. Vystoupení z pohodlné osobní bubliny přináší konfliktní situace, které ovšem nejsou dovedeny do extrému. Interview má své meze a větším dramatickým konfliktům se vyhýbá, což je možná škoda.

Kostýmy a scénu připravil *Marek Cpin*, jemuž se povedlo vymyslet autentické prostředí. Divák si zapamatuje hrnečky s portréty jejich majitele, ležerní a drsnácký ohoz moderátora i šikovně padnoucí kostým zpěvačky. Představení prospívá i sound design *Petra Šimíčka*. Byť bývá zvykem zpívat v komorním prostoru „Dvanáctky“ nasucho, s čtyřčlennou kapelou za stěnou bylo vkusné ozvučení adekvátní volbou.

Veronika Boráková. (Foto: Aleš Honus)

Hudba *Zdeňka Krále* pracuje s konvenčními muzikálovými schémata s občasnými prvky jazzu a soulu. Svým nádechem evokuje nejspíš populární hudbu osmdesátých let minulého století. Některým písním na první poslech chybí výraznější melodické nápady. Asi největší hit *Smířená* naopak až příliš evokuje konzumní triky šoubyznysu. Zřejmá je také nevyváženost některých písní, co se týče jejich formy a časového rozpětí. Buď jsou rozvláčné a poměrně únavné (píseň *Ahoj, jsme v éteru*), nebo naopak příliš krátké, a tudíž bez větší šance oslovit diváka.

Hudební ztvárnění je znamenité. Čtyřčlenná kapela pod vedením *Jakuba Židka* je sehraná, zvuk je konkrétní a nabízí možnost kochat se jednotlivými linkami i společnou synergií. Mimochodem hudební šéf muzikálu si opět stříhnul vedlejší, ale přesto půvabnou hereckou roli.

Texty *Tomáše Novotného* oscilují mezi dvěma protilehlými polohami: upřímná vyznání a reflexe života se v nich střídají s ironií a groteskní nadsázkou, přičemž se jim daří se střídavým štěstím. Některé nápady, jako například citace a parafráze slavných hudebních titulů a jmen, jsou velmi zdařilé. Jinde se ani Novotný nevyhnul textovým banalitám, které sám paroduje.

Tomáš Savka. (Foto: Aleš Honus)

Alfou a omegou muzikálu *Interview* jsou výkony *Tomáše Savky* a *Veroniky Borákové*. Od ostříleného muzikálového matadora bychom nečekali větší selhání. Savka se role chopil podle očekávání: zkušeně a se svým typickým temperamentem. Jeho moderátor je cynický a lehce prohnílý, ale má svou třináctou komnatu, která mu později navrácí lidskou tvář. Po pěvecké stránce předvádí Savka bezchybný výkon. Herecky je své mladší kolegyni rovněž velkou oporou a nenechává ji ani na chvíli na holičkách. Škoda, že jeho mimořádně kvalitní hlas nedostal v melodiích muzikálu větší vertikální prostor.

Veronika Boráková. (Foto: Aleš Honus)

Veronika Boráková byla hozena takříkajíc rovnou do vody. A pěkně studené, dojdeme bez vytáček. Bez větších zkušeností ztvárnit tak výraznou roli a komplikovanou postavu, to byla výzva, které se mladá ostravská zpěvačka chopila napoprvé bez sebemenšího zaváhání. Je překvapivé, jak koncentrovaný a odhodlaný byl její projev. Její zpěvačka si v sobě nese zjevný kalich hořkosti. Učí se být sama sebou a divák ji poznává ve chvíli, kdy musí odhodit všechno, co ji v tom brání. Boráková zvládla svou roli na svůj věk obdivuhodně vyzrálým a soustředěným hereckým výkonem. Savkovi stačila také pěvecky, byť zde její hlas možná záměrně, možná nevědomky nesplnil veškerá očekávání, kladená na muzikálový zpěv.

Veronika Boráková. (Foto: Aleš Honus)

Interview je každopádně inscenace, která má hodně na srdci. A říká to způsobem, který je poměrně neotřelý, záživný a místy i zábavný. Všechny problémy vznikají tím, že si netroufáme prožívat to, co cítíme. Aby člověk pochopil sám sebe, je důležité, aby porozuměl své vlastní historii. Tento muzikál se o něco takového snaží, přičemž vlastně mimoděk nebo cíleně poskytuje jakýsi návod na to, jak se oprostit od stále opakovaných chyb. Zpěvačka přijímá svůj nelehký osud vděčně jako lekci, která jí pomohla najít svou vlastní tvář. Moderátor pochopí, že život bez kontaktu se svou dcerou, byl pouhý klam.

Nečekejte, až se třeba i vám rozsvítí červené světlo *On air*. Nikdy není pozdě na spokojenější život.

Milan Bátor